

Før 1915 var Udførsel og Indførsel af Oleo, Oleomargarine og raffineret Fedt omtrent lige store. I de sidste Aar er Netto-Indførselen af disse Raastoffer for Margarineindustrien steget saaledes:

1911—1915.....	1 450 Tons
1916.....	11 600 —
1917.....	25 250 —
1918.....	74 250 —

Netto-Indførselen af Olienødder til Oliepresning var før Krigen godt 50 000 Tons, men har i de sidste Aar udgjort omtrent 450 000 Tons.

Stigningen er navnlig stor for Palmenødder og andre Nødder, som tidligere pressesedes i Marseille og Hamborg, men nu behandles i England. For at sikre sig denne Industri, Oliepresning og Raffinering af Olie, vil der blive lagt en Udførsels-told af £ 2 per Ton paa Palmenødder fra Britiske Besiddelser, hvilken Told skal re-funderes, naar Nødderne indføres til en britisk Havn.

Trods denne Stigning i Indførsel af Olienødder, er Indførselen af Kokusnød-Olie ikke falden af. Men medens den tidligere kom i raffineret Tilstand fra Tyskland og Frankrig, er Indførselen nu udelukkende af uraffineret Olie fra Indien, Ceylon og Malakka Kysten. Indførselen af Palmenødder er derimod helt standset. Palmeolie, hvoraf tidligere noget kom raffineret fra Tyskland, kommer nu kun uraffineret fra Nigeria. Man ser heraf, i hvor høj Grad Olieindustrien er flyttet til England. Af Soyaolie, som tidligere ikke er benyttet meget i England, har der i de første 10 Maa-ner i Aar været en Overskudsindførsel af 22 000 Tons.

I min Indberetning af Maj 1918 til De Danske Mejeriforeningers Fællesorga-nisation om »Englands Smørforsyning før og efter Krigen«, (se »Andelsbladet« 1918, Side 440) anslog jeg Englands Margarineproduktion i 1907 til 43 000 Tons og i 1914 til 80 000 Tons. I de sidste Aar er der sket en meget betydelig Udvikling, dels ved Udvidelse af de ældre Fabrikker, dels ved Bygning af nye, herunder flere hollandske Fa-brikker, som er flyttet dertil. Efter officiel Meddelelse var de indenlandske Fabrikker i Stand til at producere:

i 1917.....	168 000 Tons
i 1918.....	240 000 —
i 1919.....	480 000 —

Produktionen naar ikke den fulde Størrelse, som Fabrikkerne er indrettede paa, og kan for Tiden anslaaes til en Størrelse, der svarer til henved 300 000 Tons om Aaret eller det dobbelte af hele Forbruget i 1914*). Under Kriger har Udførselen været forbudt, og hvad der er udført har været for Regeringens Regning. Nu er der, fra 1. November, givet Tilladelse til Udførsel af 4 000 Tons maanedlig, altsaa 48 000 Tons aarlig. Det er Hensynet til en mulig Knaphed paa Raastoffer i Fremtiden, som har dikteret denne Grænse for Udførselen, som ellers med Fabrikkerne Ydeevne kunde sættes meget betydeligt op, saafremt Raastofferne kunde skaffes.

Den Indførsel, der endnu finder Sted, kommer udelukkende fra Holland. Naar hollandske Margarinefabrikanter finder deres Fordel ved at sende Margarine fra Holland, skønt de har flyttet en Del af deres Fabrikation til England, menes det at komme af, at Margarinen kan produceres billigere i Holland paa Grund af den billigere Arbejdskraft.

Fraset denne Indførsel er England altsaa nu et stærkt margarineproducerende Land med Muligheder for ikke blot fuldt ud at forsyne sig selv, men ogsaa at opar-bejde en betydelig Udførsel.

Men af alt dette følger, at der er grumme lidt Sandsynlighed for, at Danmark med sin høje Arbejdsløn vil være i Stand til at konkurrere paa det engelske Marked for Margarine. Der vil derfor være mindre Grund til at lægge Hindringer i Vejen for

*) Som muligvis af Interesse i denne Sammenhæng og i Forbindelse med det ofte diskuterede Spørgsmaal om, hvorvidt England kan undvære det danske Smør, kan der opstilles følgende Oversigt over det engelske Markeds Forsyning med indført Smør og indført og hjemmelavet Margarine før Krigen og nu.

	Før Krigen:	Nu:
Smør.....	210 000 Tons.	78 000 Tons.
Margarine.....	150 000 —	300 000 —

hvoraf fremgaar, at der kun er en ringe Opgang i Totalkonsumen, en Opgang som knapt dækker det Kvantum, hvormed Begæret før Krigen oversteg Forsyningen.